

Profesorici Logar v spomin

✍ Magdalena Jarc

Žalostna sem bila, ko sem izvedela, da je umrla najbolj mila profesorica matematike, kar sem jih poznala, gospa Ivana Janka Logar.

Nikoli ne bom pozabila debelih solz, ki so mi polzele po licu, ko sem dobila prvi cvek pri matematiki v prvem letniku gimnazije. Z bolečo izkušnjo novopečene dijakinje sem s strahom potrkala na vrata njenega doma. Gospa Janka je vse razumela in me vzpodbudila, naj delam vaje. Veliko vaj, cele zvezke. "Odrplo se bo," je rekla in se je. Ni se naveličala spet in spet razlagati. Ko sem začela dobivati boljše ocene, se je s tistim milim nasmeškom, ki je izražal vero vame, veselila z mano. Najbolj trdoglave, ko res ni šlo, je znala prisrčno vzpodbuditi: "No, no, nikar ne trapajte."

Za svoje delo je odklanjala plačilo. Bila je velika v svobodi do materialnih dobrin. Vedela je, da je za življenje malo potrebno. V tej svobodi je druge

postavljala na prvo mesto. Če je kaj prejela, je rada podarila naprej.

Tako je pomagala meni in mojim otrokom, kadar se je zataknilo, in bratovim in sestrinim in še mnogim, premnogim, ure in ure sklonjena nad nalogami – iz ljubezni do nas. Nosila je debela očala in si pri branju večkrat pomagala še s povečevalnim steklom. Po operaciji mrežnice na očeh ni več potrebovala očal. Lahko smo se zazrli v njene mile oči, ki so odkrile lepoto njene duše.

Rodila se je v globoko verni krščanski družini v Ljubljani, 17. 12. 1928. Bila je druga od štirih otrok. Osnovno šolo in gimnazijo je obiskovala pri sestrah uršulinkah v Ljubljani, kjer je leta 1947 tudi maturirala. Isto leto se je vpisala na filozofsko fakulteto v Ljubljani, na oddelk za matematiko in fiziko. Po diplomi se je z vso predanostjo posvetila pedagoškemu poklicu. Službovala je na gimnaziji v Kočevju in Stični ter na srednji ekonomski šoli in na srednji zdravstveni šoli v Ljubljani. V letih komunizma, ko je bilo vernim učiteljem težko ostajati zvest krščanskim

načelom, ni klonila. Vselej je ostala pokončna.

Tudi po upokojitvi je z veliko vne-
mo in požrtvovalnostjo številnim di-
jakom nudila pomoč pri matematiki
in fiziki. Kako se je razveselila vsakega
uspeha učencev, ki so uspešno zaklju-
čili razred ali maturo!

Vse življenje je ostala samska. Z veliko ljubeznijo pa je spremljala svoje nečakinje in nečake na njihovi življenjski poti. Njen dom je bil zavetje ob življenjskih pretresih. Več let se je vozila na Hrvaško pazit otroka svoje nečakinje.

Zadnji dve leti je zaradi bolezni živel v Domu svete Katarine v Mengšu. Ko sva jo s hčerko nekaj mesecev pred smrtjo obiskali, ni nič tožila. Posvetila se nama je z neverjetno zbranostjo in naju ob koncu obiska s težavo pospremila do izhoda, saj se je že opirala na palico.

Od nas se je poslovila v UKC Ljubljana, 2. 8. 2016.

Draga ga. Janka, naj vam bo Bog bogat plačnik za vso dobroto, nam pa boste nepozaben vzgled ljubezni do mladine! ■